

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI

Kraków

Dział Obsługi Rady ds. Nauki i Doktorantów
WPŁYNEŁO

03. 03. 2021

RND/RDNH-5920-H-18/20/21/1/21

Wydział Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii

Zakład Immunologii

Dr hab. Małgorzata Bzowska

Ocena osiągnięcia naukowego Pani dr **Beaty Kalety** pt: „Rola osteopontyny i polimorfizmu jej genu jako wskaźnika diagnostycznego i predykcyjnego wybranych stanów patologicznych” oraz istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni (instytucji naukowej) i dorobku naukowo-badawczego, organizacyjnego i dydaktycznego w związku z jej wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Uwagi wstępne

Niniejsza ocena dotyczy postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne prowadzonego przez Radę Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego na wniosek złożony za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej przez Panią dr Beatę Kaletę w dniu 3 czerwca 2020 roku. Materiały do oceny - autoreferat i analiza bibliometryczna sporządzona przez Bibliotekę Główną WUM - otrzymałam w postaci wydrukowanej, natomiast pozostałe wymienione we wniosku załączniki w formie plików elektronicznych. Otrzymana dokumentacja jest kompletna i pozwala na przeprowadzenie oceny osiągnięcia naukowego, istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni (instytucji naukowej) oraz pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, organizacyjnych i dydaktycznych Kandydatki.

Doświadczenie naukowe oraz przebieg pracy zawodowej

Dr Beata Kaleta ukończyła studia magisterskie na Wydziale Farmaceutycznym z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego otrzymując w 2009 roku tytuł magistra farmacji. Jak przypuszczam została następnie słuchaczem studiów doktoranckich i po upływie kolejnych czterech lat czyli w roku 2013 Kandydatka uzyskała stopień doktora nauk farmaceutycznych na podstawie rozprawy pt: „ Polimorfizm receptora witaminy D i receptora TLR4 u pacjentów z toczniem rumieniowatym układowym, otyłością olbrzymią i osteoporozą” wykonanej pod kierunkiem profesora dr hab. n. farm. Jacka Łukaszewicza. Od roku 2012 Kandydatka nieprzerwanie pracuje w Zakładzie Immunologii Klinicznej WUM, będąc początkowo zatrudniona na etacie asystenta, a następnie po uzyskaniu stopnia doktora na etacie adiunkta. Cała kariera zawodowa i naukowa Pani dr Beaty Kalety związana jest z Warszawskim Uniwersytetem Medycznym.

Ul. Gronostajowa 7
30-387 Kraków
Tel. +48 (12) 664 61 58
email: malgorzata.bzowska@uj.edu.pl

Ogólna ocena dorobku naukowego

Według analizy bibliometrycznej sporządzonej przez Bibliotekę Główną WUM pełny dorobek naukowy dr Beaty Kalety to 20 publikacji (w tym 18 po doktoracie), które ukazały się w czasopismach posiadających współczynnik wpływu IF, 8 prac (w tym 6 po doktoracie) opublikowanych w czasopismach nieposiadających IF oraz jeden rozdział w monografii. Sumaryczny współczynnik wpływu wynosi 46.808, indeks $h=6$, całkowita liczba cytowań wynosi 73 (po wykluczeniu autocytowań). Spośród wymienionych publikacji naukowych 6 opracowań zostało włączonych do osiągnięcia naukowego dr Beaty Kalety. Sumaryczny współczynnik wpływu dla czasopism, w których ukazały się te publikacje to 16.641, natomiast ilość punktów MNiSW to 350. Niestety w materiałach przedstawionych do oceny Kandydatka nie podaje liczby cytowań prac zaliczonych do osiągnięcia naukowego, do czego powrócę nieco później.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe, które Pani dr Beata Kaleta przedstawia we wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego to cykl sześciu prac, z których pięć ukazało się w czasopismach uwzględnionych w bazie JCR. Cztery prace posiadają charakter eksperymentalny, a dwie pozostałe to opracowania przeglądowe. Prace te ukazały się na przestrzeni siedmiu lat począwszy od 2014 do 2020 roku, a łączny współczynnik wpływu czasopism, w których zostały opublikowane wynosi 16.641 (350 pkt MNiSW), co daje satysfakcjonującą średnią wartość około 2,8 (58 pkt MNiSW) w przeliczeniu na publikację. Znaczenie dorobku badacza, znacznie lepiej niż współczynnik wpływu lub punkty MNiSW przypisane czasopismu, odzwierciedla liczba cytowań jego prac, bo to ona wskazuje czy wyniki przedstawione w publikacjach mają znaczenie oraz czy i jak odbierane są przez środowisko naukowe. Dr Beata Kaleta w przygotowanych przez siebie materiałach nie podała liczby cytowań prac zgłaszanych jako osiągnięcie naukowe, ale informacje dostępne w bazach danych wskazują, że były one cytowane przez innych badaczy około 30 razy, w tym wszystkie zgłoszone prace eksperymentalne tylko 3 razy. Jest to niestety bardzo niska wartość, co stawia pod znakiem zapytania czy zgłaszane we wniosku osiągnięcie naukowe ma znaczący wpływ na rozwój nauki. Faktem jest, że trzy na cztery zgłoszone prace eksperymentalne opublikowane zostały w ostatnich dwu latach, co z jednej strony tłumaczyć może tak niską liczbę cytowań, z drugiej strony jednak, gdyby autorka nie spieszyła się tak z habilitacją, za dwa, trzy lata byłoby jasne czy jej osiągnięcie znajduje odzew wśród innych badaczy i ma znaczący wpływ na daną dziedzinę. Pod tym względem zupełnie inaczej plasują się zgłoszone do osiągnięcia opracowania przeglądowe Kandydatki. W przypadku opracowania Kaleta B., *Arch Immunol Ther Exp*, 2014 rejestrujemy 17 cytowań, a dla pracy Kaleta B., *Inflamm Res*, 2019 - 8 cytowań, co jest wynikiem

satysfakcjonującym i wskazującym, że analiza literatury przeprowadzona, zresztą całkowicie samodzielnie, przez dr Beatę Kaletę była po pierwsze rzetelna, po drugie interesująca i użyteczna dla środowiska naukowego.

We wszystkich publikacjach stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego dr Beata Kaleta jest pierwszym i jednocześnie korespondującym, a w trzech z nich jedynym autorem, a swój udział w powstaniu tych prac Kandydatka ocenia w zakresie od 60 do 100%. Na podstawie oświadczeń Kandydatki oraz dokumentów przedłożonych przez współautorów mogę stwierdzić, że stopień zaangażowania dr Beaty Kalety w realizację poszczególnych opracowań naukowych nie budzi zastrzeżeń. Dr Beata Kaleta aktywnie uczestniczyła we wszystkich etapach realizacji prac badawczych, począwszy do opracowania koncepcji badań, poprzez planowanie i wykonanie doświadczeń, opracowanie i interpretację wyników, a skończywszy na przygotowaniu manuskryptu. Wkład Kandydatki w realizację poszczególnych zadań badawczych jest znaczący i wskazuje na jej dominującą rolę w realizacji większości prac badawczych składających się na oceniane osiągnięcie.

Osiągnięcie naukowe dr Beaty Kalety dotyczy badań nad rolą osteopontyny (OPN) oraz wariantów polimorficznych jej genu (*SPP1*) w wybranych stanach patologicznych, głównie chorobach autoimmunologicznych i zapalnych. W moim odczuciu, autoreferat przygotowany został w sposób utrudniający docenienie osiągnięcia Kandydatki. Już sam opis procesu badawczego i uzyskiwanych na różnych jego etapach wyników w ujęciu zaproponowanym przez dr Beatę Kaletę czyli od prac nowszych do starszych uniemożliwia stworzenie interesującej i wciągającej historii. W efekcie, mimo wspólnego mianownika (osteopontyna) prac stanowiących osiągnięcie, w przygotowanym autoreferacie zabrakło mi wyraźnie zaznaczonych celów, który byłyby konsekwentnie realizowane przez Kandydatkę i prowadziły do rozwiązania jakiegoś nadrzędnego problemu badawczego.

Pierwsza opublikowana praca eksperymentalna (*Kaleta B., Boguska A., Arch Immunol Ther Exp, 2017*) powstała w wyniku realizacji własnego projektu badawczego finansowanego ze środków wewnętrznych, a dotyczyła wpływu inhibitora fosfodiesterazy typu 5 - sildenafilu - na uwalnianie osteopontyny (OPN) przez jednojądrzaste komórki krwi obwodowej człowieka (PBMC). Badania te wykazały, że w komórkach PBMC w odpowiedzi na stymulację estrami forbolu i jonomycyną dochodzi do ekspresji genu kodującego OPN (*SPP1*) oraz uwalniania osteopontyny do środowiska, a sildenafil obniżał oba analizowane parametry aktywacji komórek. Publikacja ma charakter czysto opisowy i wydaje się, że jest zaledwie wstępem do weryfikacji wspomnianej przez Kandydatkę hipotezy o możliwości wykorzystania leków takich jak sildenafil w leczeniu schorzeń autoimmunologicznych i zapalnych. Z przyczyn niewyjaśnionych przez Kandydatkę (brak finansowania?) ten wątek naukowy nie był kontynuowany w toku jej dalszej pracy.

Kolejna praca eksperymentalna (*Kaleta B., J Pre Clin Clin Res 2019*) miała na celu zbadanie wpływu osteopontyny na proliferację ludzkich komórek jednojądrzastych krwi obwodowej w mieszanej reakcji limfocytów czyli tzw. teście MLR stosowanym min. do oceny ryzyka reakcji GVHD. Dr Beata Kaleta pokazała, że osteopontyna nasila odpowiedź proliferacyjną ludzkich limfocytów w reakcji MLR i zasugerowała, że oznaczanie jej poziomu u pacjentów po przeszczepach mogłoby być wykorzystane jako marker w ocenie ryzyka wystąpienia GVHD. Niestety autorka, podobnie jak w przypadku poprzedniej publikacji, porzuciła ten wątek badawczy nie próbując weryfikować czy jej hipoteza jest prawdziwa. Nie rozumiem również jaki cel przyświecał dr Beacie Kalecie, która w autoreferacie zamieściła wyniki (wykresy, tabele) niemal identyczne i niosące te same treści co w załączonych w dokumentacji kopiach obu opublikowanych manuskryptów. Zabieg ten nie wniósł żadnych nowych informacji, a ponieważ z niejasnych przyczyn dotyczył wybiórczo tylko tych dwu prac eksperymentalnych wprowadził dodatkowy chaos w autoreferacie. Ponadto, w moim odczuciu, powiązanie prac wspomnianych powyżej z tytułem osiągnięcia naukowego jest bardzo luźne.

Inaczej jest w przypadku dwu kolejnych prac eksperymentalnych, w których dr Beata Kaleta skoncentrowała swoje zainteresowanie na wariantach polimorficznych genu kodującego osteopontynę - *SPP1* i ich powiązań z wybranymi stanami patologicznymi, a konkretnie toczeniem układowym rumieniowatym (SLE) i nefropatią IgA. W publikacji *Kaleta et al., Adv Dermatol Allergol 2020* Kandydatka wraz ze współpracownikami przeanalizowała jeden wybrany wariant polimorficzny rs1126616 stwierdzając, że allel recesywny T tego polimorfizmu występuje częściej w grupie pacjentów z SLE, co wg autorów może wskazywać na jego związek ze zwiększonym ryzykiem rozwoju choroby. W pracy przeprowadzono również analizy występowania tego wariantu polimorficznego względem poszczególnych objawów klinicznych tocznia czy parametrów laboratoryjnych nie znajdując żadnej korelacji.

W drugiej pracy eksperymentalnej (*Kaleta et al., Cells 2019*) analizowano już cztery różne warianty polimorficzne genu *SPP1*, wybrane na podstawie analizy literatury przedmiotu. Uzyskane wyniki pozwoliły autorce i jej współpracownikom na wykazanie, że dwa funkcjonalne polimorfizmy genu kodującego osteopontynę: rs126616 oraz rs9138 mają wpływ na ilość OPN wydzielanej do moczu. Stwierdzono również, że część polskiej populacji jest nosicielami wspomnianych powyżej wariantów polimorficznych genu *SPP1*, które mogą zwiększać ryzyko rozwoju nefropatii IgA. Uzasadniona jest zatem konkluzja autorów badania, że genotypowanie rs1126616 oraz rs9138 oraz oznaczanie poziomu OPN w moczu może być pomocne w ocenie ryzyka wystąpienia nefropatii IgA.

Bardzo cennym uzupełnieniem cyklu publikacji wybranych do osiągnięcia dr Beaty Kalety są dwie prace przeglądowe traktujące o udziale osteopontyny w patomechanizmie SLE (*Kaleta B., Arch Immunol Ther Exp, 2014*) oraz roli OPN i wariantów polimorficznych genu *SPP1* w fizjologii oraz patogenezie schorzeń nerek (*Kaleta B., Inflamm Res 2019*). Te rzetelne opracowania literatury przedmiotu opublikowane w czasopismach z listy JCR, posiadające już w tej chwili razem około 25 cytowań wskazują na szeroką wiedzę dr Beaty Kalety w zakresie omawianej tematyki oraz umiejętność analizy, a następnie syntezy danych naukowych. Warto również wspomnieć, że jako uzupełnienie osiągnięcia naukowego dr Beata Kaleta wskazuje rozdział w monografii pt: Genetic polymorphisms (*Kaleta B., IntechOpen, 2017*).

Podsumowując, przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe w postaci cyklu sześciu opracowań naukowych powiązanych tematycznie i dotyczących roli osteopontyny w wybranych stanach patologicznych oceniam pozytywnie. Podtrzymuję moje zaniepokojenie niewielką liczbą cytowań prac eksperymentalnych, ale z uwagi na potencjalne zastosowanie przedstawionych w nich wyników do opracowania markerów prognostycznych niektórych chorób, stwierdzam, że osiągnięcie naukowe dr Beaty Kalety stanowi wartościowy wkład w rozwój nauki. Zaangażowanie dr Beaty Kalety w powstanie tych opracowań dowodzi umiejętności oczekiwanych od osób aplikujących o stopień doktora habilitowanego. Badania te były częściowo realizowane w ramach projektu, którego kierownikiem była Kandydatka, a więc wskazują na jej samodzielność i umiejętność formułowania pytań badawczych, z drugiej strony niepokoi trochę fakt, że dr Beata Kaleta nie uzyskała jak dotąd ani jednego grantu badawczego finansowanego ze źródeł zewnętrznych. Metodyka badawcza jest umiarkowanie urozmaicona, jednak wkład Kandydatki w wykonanie eksperymentów świadczy o jej umiejętnościach eksperymentalnych.

Ocena istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Bardzo słabo należy ocenić współpracę międzynarodową dr Beaty Kalety. W swoim życiorysie zawodowym Kandydatka nie zgłosiła ani jednego, krótszego lub dłuższego stażu w instytucji naukowej poza jednostką macierzystą, ani poza granicami, ani nawet na terenie kraju. Tak jak wskazano wcześniej całe życie zawodowe Kandydatki związane jest z Warszawskim Uniwersytetem Medycznym, co w moim odczuciu zawsze odbywa się ze szkodą dla badacza, który nie czerpie w sposób bezpośredni z doświadczenia i wiedzy innych zespołów badawczych.

W oparciu o otrzymane dokumenty stwierdzam, że aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni czy instytucji naukowej dr Beata Kaleta realizowała głównie na jednej płaszczyźnie

– poprzez realizację badań naukowych we współpracy z ośrodkami, co prawda wyłącznie krajowymi, ale spoza jej jednostki macierzystej. Jeszcze w okresie przygotowywania rozprawy doktorskiej rozpoczęła współpracę z Kliniką Dermatologii i Wenerologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, która zaowocowała czterema wspólnymi publikacjami, uhonorowanymi zresztą nagrodami Rektora Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Jak wskazano w wykazie osiągnięć naukowych aktualnie współpraca ta nadal jest kontynuowana i dotyczy poszukiwania markerów genowych w atopowym zapaleniu skóry. Również w okresie studiów doktorskich, we współpracy z zespołem z Instytutu „Pomnik-Centrum Zdrowia Dziecka”, dr Beata Kaleta prowadziła analizy wpływu zaopatrzenia w witaminę D oraz wariantów polimorficznych genu receptora witaminy D na patogenezę stwardnienia rozsianego u dzieci. W zbliżonej tematyce - genotypowania receptora witaminy D oraz receptora TLR4 - w grupie pacjentów z otyłością olbrzymią oraz osteoporozą postmenopauzalną realizowana była współpraca z Kliniką Geriatrii, Chorób Wewnętrznych i Chorób Metabolicznych Kości Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, czego owocem są dwie prace eksperymentalne. Dodatkowo, rozpatrując osiągnięcie naukowe dr Beaty Kalety stwierdzam, że publikacja *Kaleta et al., Adv Dermatol Allergol, 2020* posiada dodatkową afiliację poza Warszawskim Uniwersytetem Medycznym i wykonana została we współpracy z Uniwersytetem Medycznym w Łodzi. Obiecująco również zapowiada się współpraca z Kliniką Ginekologii i Ginekologii Onkologicznej Wojskowego Instytutu Medycznego, która udokumentowana została przez Kandydatkę dwiema publikacjami eksperymentalnymi.

W tym miejscu nie sposób pominąć faktu, że dr Beata Kaleta podejmowała i podejmuje rozliczne współprace naukowe z różnymi zespołami badawczymi na terenie swojej jednostki macierzystej. Te wspólne przedsięwzięcia realizowane są w sposób bardzo efektywny i finalizowane udokumentowanym dorobkiem naukowym. Umiejętność współpracy dr Beaty Kalety uwidacznia się również w trwających od 2019 roku badaniach zmierzających do opracowania i wdrożenia analiz proteomicznych moczu u pacjentów z chorobami nerek, jako nieinwazyjnej metody diagnostyki nefrologicznej (współpraca z Kliniką Immunologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych WUM). Dr Beata Kaleta ma także w swoim dorobku badania nad immunomodulacyjnymi właściwościami selenowanych polisacharydów pochodzenia grzybowego, jako skutek udziału w projektach badawczych finansowanych przez NCN i MNiSW, w których jest wykonawcą, a które realizowane są w Katedrze i Zakładzie Technologii Leków i Biotechnologii Farmaceutycznej WUM. Niestety, tak jak wspomniałam wcześniej, w dorobku dr Beaty Kalety nie znalazłam żadnej współpracy międzynarodowej i to ograniczanie aktywności wyłącznie do polskiej społeczności naukowej jest również wyraźnie widoczne w jej uczestnictwie w konferencjach naukowych – po doktoracie to zaledwie 4 prezentacje plakatowe na sympozjach krajowych. Ponadto Dr Beata Kaleta nie ma na swoim koncie ani jednego wystąpienia ustnego.

Tę słabą stroną Kandydatki kompensuje inny ważny aspekt aktywności naukowej na forum międzynarodowym jakim jest działalność ekspercka dr Beaty Kalety – Kandydatka recenzowała aż 13 maszynopisów nadesłanych do redakcji czasopism, z których większość to wydawnictwa znajdujące się na liście JCR, ze współczynnikiem wpływu wahającym się między 1.5 a 4. Kandydatka zgłosiła również, że jest członkiem Rady Redakcyjnej czasopisma immunologicznego Austin Journal of Clinical Immunology.

W związku z powyższym stwierdzam, że dr Beata Kaleta działa w szeroko pojętej przestrzeni naukowej poza swoim macierzystym ośrodkiem badawczym, wykazując się współpracą z polskimi partnerami naukowymi oraz działalnością ekspercką na forum międzynarodowym.

Ocena dodatkowej aktywności naukowo-badawczej, działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dodatkowa aktywność naukowa dr Beaty Kalety, która nie wchodzi bezpośrednio w zakres prezentowanego osiągnięcia naukowego wpisuje się w jej zasadnicze kompetencje naukowe dotyczące analiz polimorfizmów oraz szeroko pojętych testów funkcjonalnych komórek odpornościowych człowieka. Badania, w których Kandydatka była i jest zaangażowana obejmują analizę wariantów polimorficznych receptora TLR4 czy receptora witaminy D w próbkach pacjentów, badania poziomu cytokin w surowicach pacjentów, wielokierunkowe badania immunoregulacyjnej roli sildenafilu, oraz inne zagadnienia. Udział dr Beaty Kalety w realizacji ww. tematyki badawczej jest znaczący, począwszy od prac, w których Kandydatka jest pierwszym (1 publikacja) lub korespondującym (4 publikacje) autorem, i w których wykonała znaczną część analiz, a swój udział w ich powstaniu szacuje w zakresie od 50 do 80%, poprzez prace, w których współuczestniczyła w badaniach jako członek zespołu (kolejne 10 publikacji). Analiza tej części dorobku pozwala na stwierdzenie, iż dr Beata Kaleta potrafi współpracować z różnymi zespołami, zarówno klinicystów jak i badaczy, i wnosi do realizowanych badań swoją wiedzę i umiejętności. W moim odczuciu postrzegana jest również jako kompetentny partner. To ostatnie stwierdzenie znajduje również poparcie w fakcie, że uczestniczy lub uczestniczyła jako wykonawca w siedmiu grantach badawczych finansowanych przez takie agendy jak NCN, MNiSW, NCBiR, Warszawski Uniwersytet Medyczny czy Wojskowy Instytut Medyczny. Jedną ze wspomnianych współpracy Kandydatki, z Katedrą i Zakładem Technologii Leków i Biotechnologii Farmaceutycznej WUM, dotyczy również sektora gospodarczego (firma AXXON) i zmierza do opracowania i wdrożenia nowego leku supresyjnego na bazie polisacharydu z grzyba *Lentinula edodes*. Dr Beata Kaleta była/jest kierownikiem dwu projektów badawczych finansowanych przez Warszawski Uniwersytet Medyczny.

Do działalności organizacyjnej dr Beaty Kalety należy zaliczyć prace w zespole powołanym w celu opracowania regulaminu nowopowstałego Centrum Transplantologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W obszarze działalności organizacyjno-dydaktycznej Kandydatki znajduje się koordynowanie zajęć dydaktycznych w Zakładzie Immunologii Klinicznej oraz udział w pracach Rady Programowej ds. przedmiotów przedklinicznych Wydziału Lekarskiego WUM.

Dorobek dydaktyczny Kandydatki jest bogaty. Kandydatka prowadzi liczne zajęcia dydaktyczne w tematyce szeroko pojętej immunologii dla studentów Wydziału Lekarskiego, Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej oraz studentów English Division. Aktywnością godną podkreślenia jest przygotowanie autorskich materiałów dydaktycznych oraz kursów e-learningowych, co stawia Kandydatkę w pozycji doświadczonego dydaktyka. Dr Beata Kaleta wykazuje również umiejętności dydaktyczne wobec bardzo różnorodnych grup wiekowych prowadząc wykłady zarówno dla Ostrołęckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, jak i zajęcia popularnonaukowe dla uczniów szkoły podstawowej w Legionowie. W ten sposób realizuje swoją aktywność w zakresie popularyzacji nauki, pracując jednocześnie na rzecz społeczności, z której się wywodzi.

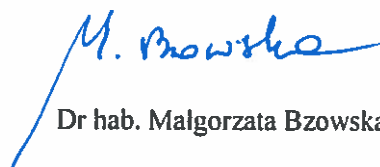
Z punktu widzenia wymogów stawianych wobec osób wnoszących o nadanie stopnia doktora habilitowanego ważnym faktem jest, że dr Beata Kaleta pełni rolę promotora pomocniczego w jednym otwartym przewodzie doktorskim (prawdopodobnie w tej chwili już zakończonym), uczestnicząc w ten sposób w kształceniu młodej kadry naukowej.

Podsumowując, stwierdzam, że dodatkowa działalność naukowa, organizacyjna i dydaktyczna dr Beaty Kalety nie budzi zastrzeżeń. Kandydatka jest aktywna na polu współpracy naukowej, wykazuje aktywność w zakresie działalności organizacyjnej i dydaktycznej, oraz bierze udział w kształceniu nowych kadr naukowych. Pozyskuje fundusze na prowadzenie badań naukowych (granty ze źródeł wewnętrznych), aczkolwiek w tym aspekcie pojawia się pewien niedosyt, związany z brakiem starań i/lub skuteczności (?) w pozyskiwaniu finansowania zewnętrznego. Pozostaje mieć nadzieję, że ten stan rzeczy ulegnie zmianie i dr Beata Kaleta będzie bardziej zmotywowana do wyznaczania kierunków badań w ramach realizacji własnych projektów badawczych.

Wniosek końcowy

Oceniając osiągnięcie naukowe stanowiące cykl sześciu publikacji pod wspólnym tytułem: „Rola osteopontyny i polimorfizmu jej genu jako wskaźnika diagnostycznego i predykcyjnego wybranych stanów patologicznych” oraz odnosząc się do oceny istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, wraz z opinią na temat dodatkowej aktywności naukowej, organizacyjnej i dydaktycznej, stwierdzam, że dr Beata Kaleta wykazała się wystarczającą aktywnością we wszystkich ocenianych aspektach. Uważam zatem, że osiągnięcia dr Beaty Kalety spełniają kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U.z 2018 r. poz. 1668 z póź. zm.) i popieram jej wniosek z dnia 3 czerwca 2020 roku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Z poważaniem,

Dr hab. Małgorzata Bzowska.